

Foreningen Fair Dog
Att: Charlotte Andersson
E-mail: kontakt@fairdog.dk

J.nr. 2021 - 7441
Den 17. december 2021

Kære Charlotte Andersson

Tak for din henvendelse af 7. november 2021 om hundelovens forbudsliste, brugen af DNA-test og politiets og domstolenes håndtering af og praksis i sager om ulovlige hunde.

Hundelovens forbudsordning er, som du selv nævner, et komplekst område. Jeg sætter derfor pris på, at foreninger som Fair Dog retter henvendelse, når der opstår tvivl om f.eks. håndtering og fortolkning af reglerne.

Hundelovens forbudsliste har siden 2010 bestået af 13 hunderacer og krydsninger heraf. Det kan ikke altid på forhånd afgøres, om en hund er lovlig eller ulovlig på baggrund af en oplyst race. Hvis der er tvivl om, hvorvidt en hund tilhører én af de 13 forbudte racer eller en krydsning heraf, kan politiet stille krav om, at hundens besidder dokumenterer en hunds race eller type. Besidderens forpligtelse til at dokumentere, at hunden ikke tilhører en af de forbudte racer, vil først blive aktualiseret, hvis politiet, f.eks. på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre, har rimelig grund til at formode, at der kan være tale om en hund, der er omfattet af forbuddet i hundelovens § 1 a. Det betyder, at hvis besidderen ikke kan fremlægge tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører én af de forbudte racer eller krydsninger heraf, anses hunden for at være holdt i strid med forbuddet i hundelovens § 1 a.

Med hensyn til dine bemærkninger om brugen af DNA-test til at racebestemme hunde, så kan det nævnes, at DNA-testen skal ses som et redskab, som hundeejere kan anvende som dokumentation for hundens afstamning. Det kan være nyttigt, hvis man ikke har anden tilstrækkelig dokumentation. Der er i sager vedrørende hundelovens forbudsordning omvendt bevisbyrde. Det betyder, at det er op til besidderen af en hund at dokumentere, at hunden ikke er en af de forbudte hunderacer eller en krydsning heraf.

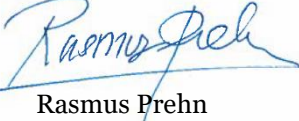
Det er korrekt, at det omtalte DNA-register ikke indeholder samtlige hunderacer. Der kan derfor være situationer, hvor det ikke giver mening at bruge testen. Men for

de hundeejere, som har en hund, der består af racer, som testen kan detektere, kan en DNA-test være et nyttigt redskab til at dokumentere, at hunden ikke består af forbudte hunderacer.

Det er i første omgang politiet, der vurderer om den dokumentation, som besidderen fremlægger, er tilstrækkelig til at godtgøre, at den pågældende hund ikke er omfattet af forbuddet. I sidste ende er det domstolene, der bl.a. afgør, om det i en konkret sag er tilstrækkeligt dokumenteret, at en hund ikke er en af de forbudte racer eller en krydsning heraf

Jeg har på nuværende tidspunkt ikke planer om at ændre på hundeloven, men kan oplyse, at Fødevarestyrelsen løbende er i dialog med politiet/Rigspolitiet om håndtering af hundelovens forbudsordning, herunder om administrationen og håndhævelsen af reglerne, også i forhold til den seneste udvikling i retspraksis.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink that reads "Rasmus Prehn". The signature is written in a cursive style and is positioned above a horizontal line.

Rasmus Prehn